

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE nr. 102/11

Luxembourg den 4. oktober 2011

Dom i de forenede sager C-403/08 og C-429/08
Football Association Premier League m.fl. mod QC Leisure m.fl.
Karen Murphy mod Media Protection Services Ltd

Et system med licenser til transmission af fodboldkampe, som giver radio- og tv-selskaber en geografisk eneret i de enkelte medlemsstater, og som forbyder tv-seere ved hjælp af et dekoderkort at se disse udsendelser i en anden medlemsstat, er i strid med EU-retten

Visning på en pub af fodboldtransmissioner, der indeholder beskyttede værker, kræver tilladelse fra disse værkers ophavsmand

Football Association Premier League («FAPL») administrerer Premier League, som er den førende professionelle fodboldliga i England, og markedsfører tv-udsendelsesrettighederne til kampene i denne liga. FAPL tildeler ved en åben udbudsprocedure radio- og tv-selskaberne en eneret til at sende Premier League-kampene direkte inden for et geografisk område. Eftersom det geografiske område sædvanligvis udgøres af en enkelt medlemsstat, kan tv-seerne kun se de kampe, der sendes af radio- og tv-selskaber, som har hjemsted i den medlemsstat, hvor de er bosiddende.

For at beskytte en sådan geografisk eksklusivitet og for at forhindre almenheden i at modtage udsendelserne uden for den pågældende medlemsstat, påtager hvert enkelt radio- og tv-selskab sig, i licenskontrakten med FAPL, at kryptere sit satellitsignal og udelukkende sende det i denne krypterede form, via satellit, til abonnenterne i det område, som er tildelt radio- og tv-selskabet. Derfor forbyder licenskontrakten radio- og tv-selskaberne at levere dekoderkort til personer, der ønsker at se deres udsendelser uden for den medlemsstat, hvortil licensen er tildelt.

De tvister, der har ført til de foreliggende sager, vedrører forsøg på at omgå denne eksklusivitet. Visse pubber i Det Forenede Kongerige er nemlig begyndt at anvende udenlandske dekoderkort, som leveres af et græsk radio- og tv-selskab til abonnenter, der er bosiddende i Grækenland, for at få adgang til Premier League-kampene. De køber dekoderkort og en dekoderboks hos en forhandler til en lavere pris end den, som Sky, der er indehaver af senderrettighederne i Det Forenede Kongerige, forlanger.

FAPL er af den opfattelse, at sådanne aktiviteter undergraver eksklusiviteten af tv-udsendelsesrettighederne og værdien af disse rettigheder, og har derfor forsøgt at imødegå dem ad rettens vej. Den første sag (sag C-403/08) vedrører et civilt søgsmål, som er anlagt af FAPL mod pubber, der har vist Premier League-kampe ved hjælp af græske dekoderkort, og mod leverandører af sådanne dekoderkort til disse pubber. Den anden sag (sag C-429/08) udspringer af en straffesag mod Karen Murphy, ejeren af en pub, hvor der blev vist direkte Premier League-kampe ved hjælp af et græsk dekoderkort. I disse to sager har High Court (Det Forenede Kongerige) forelagt Domstolen en række spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten.

I den dom, som Domstolen har afsagt i dag, fastslår Domstolen, at **en national lovgivning, som forbyder at importere, sælge eller anvende udenlandske dekoderkort, er i strid med den frie udveksling af tjenesteydelser og ikke kan begrundes** i formålet om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder eller i formålet om at fremme publikums tilstedeværelse på fodboldstadionerne.

Hvad angår muligheden for at begrunde denne restriktion i formålet om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bemærker Domstolen, at FAPL ikke kan gøre en ophavsret til Premier

League-kampene gældende, idet disse sportsbegivenheder ikke kan anses for at være en ophavsmands egne intellektuelle frembringelser og dermed »værker« i EU-ophavsretlig forstand.

Selv hvis den nationale lovgivning tildeler sportsbegivenheder en tilsvarende beskyttelse – hvilket i princippet er foreneligt med EU-retten – går et forbud mod at anvende udenlandske dekoderkort videre end nødvendigt for at sikre de pågældende rettighedshavere et passende vederlag.

I denne forbindelse bemærker Domstolen, at det med henblik på at beregne et sådant passende vederlag er muligt at tage hensyn til det reelle og potentielle seerantal såvel i sendemedlemsstaten som i enhver anden medlemsstat, hvor udsendelserne modtages, og at det dermed ikke er nødvendigt at begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen. For det andet går tv-kanalernes betaling af et tillæg for at være forbeholdt en absolut geografisk eksklusivitet videre end nødvendigt for at sikre indehaverne et passende vederlag, eftersom en sådan praksis kan føre til kunstige prisforskelle mellem de opdelte nationale markeder. En sådan opdeling og en sådan kunstig prisforskel er uforenelige med traktatens hovedformål, som er gennemførelsen af det indre marked.

Af tilsvarende grunde er et system med eksklusive licenser også i strid med EU-konkurrenceretten, hvis licenskontrakterne forbyder, at der leveres udenlandske dekoderkort til tv-seere, som ønsker at se udsendelserne uden for den medlemsstat, til hvilken licensen er meddelt.

EU-konkurrenceretten er principielt ikke til hinder for, at en rettighedshaver kan give en enkelt licenstagere eneret til i en bestemt periode via satellit at udsende en beskyttet frembringelse fra en enkelt sendemedlemsstat eller fra flere sendemedlemsstater. Licenskontrakterne må dog ikke forbyde radio- og tv-selskaber enhver grænseoverskridende udveksling af tjenesteydelser, som vedrører de omhandlede sportsbegivenheder, fordi en sådan kontrakt gør det muligt at tildele det enkelte radio- og tv-selskab en absolut eneret inden for det geografiske område, der er omfattet af licensen, dermed fjerner enhver konkurrence mellem forskellige radio- og tv-selskaber med hensyn til de nævnte tjenesteydelser og dermed opdeler markedet efter nationale grænser.

Hvad endelig gælder spørgsmålene om fortolkningen af direktivet om ophavsret ¹ fremhæver Domstolen indledningsvis, at det kun er den indledende videosekvens, Premier League-hymnen, filmoptagelserne med højdepunkterne fra de seneste Premier League-kampe og diverse former for grafik, der kan anses for »værker« og dermed er ophavsretligt beskyttede. Selve kampene er derimod ikke værker, som er omfattet af en sådan beskyttelse.

Herefter fastslår Domstolen, at **visning i en pub af udsendelser, der indeholder disse beskyttede værker, såsom den indledende videosekvens eller Premier League-hymnen, udgør en »overføring til almenheden« i ophavsretsdirektivets forstand, som kræver en tilladelse fra indehaveren af ophavsretten til værkerne.** Når en pub viderebringer disse værker til de tilstedeværende gæster, overføres værkerne nemlig til et yderligere publikum, som ophavsmændene ikke havde taget i betragtning, da de gav tilladelse til udsendelsen af deres værker.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« (+32) 2 2964106